

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Gunnar Johnsen

I disse dager er det tre måneder siden Vestres 100-årsjubileum ble markert med jubileumsgudstjeneste. Så tok coronaen oss. Norge ble stengt ned. Det skulle gå tre måneder før vi igjen kunne samles til gudstjeneste.

Å ikke møtes er utfordrende for kirken. En menighet består jo først og fremst av mennesker, ikke av kirkebygg. Av relasjoner, ikke aktiviteter. Det er utarmende

for oss å ikke kunne møtes. Ikke minst er det utarmende å ikke kunne feire gudstjeneste sammen.

Men livet går videre, også i Vestre Frikirke. I dette nummeret av menighetsbladet tar Kjetil Øvensen oss med bakover i tid til Vestres første pastor, Sigvart Engeset, også kjent som salmedikter. Du kan lese om nettgudstjenestene vi har laget de siste månedene, og du får en oppdatering om menighetens økonomi og drift. For å nevne noe.

En epoke i menighetens liv er over når Ane Lillian Tveit om kort tid trer ut av eldsterådet. Ane ble døpt inn i Vestre på 1970-tallet. Hun har vært med i eldsterådet i seks år. De fem siste som leder av rådet og som ansvarlig forstander. Hun har lagt ned mye arbeid og gjort en kjempejobb i og for menigheten. Les det hun skriver om hva som har vært viktig for henne i tiden i eldsterådet.

For meg som ny pastor og ny redaktør av menighetsbladet, har de første månedene i Vestre blitt annerledes enn forventet. Men måten jeg har blitt tatt imot på har vært overveldende. Takk til alle for det. Jeg ser fram til fortsettelsen, og til å bli bedre kjent med alle dere som til sammen er Vestre Frikirke.

Forside: Dåpsbarnet Kristoffer Lia Lillestølen med foreldrene Rikke og Magnus Lillestølen.

Foto: Ane Lillian Tveit

Innhold

Elsterådslederen avtrer	Side 4
Improteater på søndagsskolen	Side 8
Jubileumsgudstjeneste	Side 10
Gudstjenester på nett	Side 12
Fremdeles hundre år	Side 13
Sigvard Engeset – nyevangelisten	Side 14
Nytt fra forvaltningsrådet	Side 16
Økonomi	Side 17
Å vandre i Guds kjærlighets lys - sammen!	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.
Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:
www.vestrefrikirke.no
www.facebook.com/Oslo-Vestre-Frikirke-285994078083099

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no
For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no
For kontakt med diakonrådet: diakonraadet@vestrefrikirke.no
For kontakt med forvaltningsrådet: post@vestrefrikirke.no
For kontakt med menighetskoordinator: menighetskoordinator@vestrefrikirke.no
For kontakt med pastor: gunnar.johnsen@vestrifrikirke.no, tlf. 9175 9958
Telefonnummeret til kirken er: 22 46 77 43
Telefonnummeret til menighetskoordinator er: 940 82 354
Telefonnummeret til vaktmester er: 986 13 078
Kontortid mandag, onsdag og torsdag 10.00 - 15.00

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813.

Elsterådslederen avtrer

Tekst: Ane Lillian Tveit, leder av eldsterådet

*Ane Lillian Tveit ble ordinert i august 2014.
Foto: Privat arkiv*

Som jeg fortalte på menighetens årsmøte, er mine seks år i eldsterådet i Oslo Vestre Frikirke over 21. juni. I disse seks årene har jeg sittet ett år som vanlig eldste, og fem år som leder og ansvarlig forstander. Jeg vil takke for meg med noen ord om hva som har vært viktig for meg disse årene.

Jeg ble invitert inn i eldsterådet i en periode hvor jeg hadde full jobb på Lovisenberg, var frivillig leder for en organisasjon med 16 ansatte i Moldova og hadde en svært syk og aktiv far med frontallapdemens. Det daværende eldsterådet sa de ønsket meg inn for å tenke nytt. Jeg sa jeg kunne bidra

inn i nytenkning, men hadde for mye på mine skuldre til å ta på meg flere oppgaver.

Jeg ble ordinert samme måneden som jeg fylte 40 år, fremdeles ung sammenlignet med det bildet jeg hadde av eldsterådet i menigheten da jeg var barn og ungdom: godt over middels aldrende menn. Det var spennende å få lov til å utvikle seg som gudstjenesteleder, forrette nattverd, dåp og bryllup. Dette har vært noe av det mest givende.

Ansvarlig forstander og styreleder

Etter ett år fikk daværende pastor Linn Sæbø ny jobb, og noen måneder senere sluttet eldsterådsleder Hans Christian Andersen etter mange år som eldste. Jeg fikk tre roller i fanget, nesten over natten: eldsterådsleder, ansvarlig styreleder i Brønnøysund og ansvarlig forstander. Eldsterådslederen er forstanderens leder. Når man utøver begge rollene, sier det seg selv at ansvaret er stort. Heldigvis er Kjetil Øvensen en stor kapasitet i henhold til teologi, historie og etiske refleksjoner. Han har vært en stødig samarbeidspartner. Vi fant en rytme der vi engasjerte faste talere, og ansatte menighetsarbeidere til å koordinere gudstjenestene, alltid et halvt år fram i tid. Reidulf Hanssen har vært en stabil støtte gjennom disse årene, ikke bare som taler og gudstjenesteleder,

men som en ressursbank og mentor i teologisk og praktisk opplæring.

Ny pastor

Hele tiden lette Kjetil Øvensen og jeg etter pastor. Vi har intervjuet utallige kandidater, men alle takket nei. Vi har hatt flere utlysninger, men fant ikke noen emner som matchet Oslo Vestre Frikirkes dna blant kandidatene. Da vi hørte at tidligere pastor i Storbymenigheten, Gunnar Johnsen, var ledig på markedet høsten 2019 var vi raske til å henvende oss. Johnsen trengte flere runder med tenkepauser. Etter et halvt år, i anledning menighetens 100-årsjubileum 8. mars 2020, kunne vi innsette Gunnar Johnsen som Oslo Vestre Frikirkens nye pastor inn i de neste hundre år. Gunnar fikk en velkomst med flere hundre deltakere, før vi gikk brått inn i Korona-isolasjon. Isolasjonen har gjort at vi har blitt enda bedre kjent med Johnsen, han har ledet menigheten gjennom digitale gudstjenester i tre måneder, og har rukket fram til mennesker langt utover gudstjenestenes vanlige rekkevidde.

Flytting og overføring av oppgaver

Våren 2018 flyttet jeg til Tyrifjorden. I disse to årene har jeg forsøkt å overføre oppgave for oppgave over til andre, slik at min avskjed kan foregå mest mulig smertefritt. De siste årene har jeg ikke ledet gudstjenester, med få unntak, men forsøkt å gi plassen til nye. Ledelsen har i ett år visst at jeg ønsket å tre av så snart ny pastor er godt på plass. Dette er også bakgrunnen for at vi ønsket å styrke

eldsterådet med et utvidet eldsteråd ett år tilbake, slik at belastningen ikke blir så stor på Kjetil Øvensen som den eneste ordinerte. Jan Olav Høgetveit er nå leder for dette rådet som en stabil og framtidsrettet mann.

Den tredje rollen jeg har innehatt i 5 år, er rollen som ansvarlig styreleder i Brønnøysund. En rolle, som jeg mener bør skilles fra eldsterådslederrollen. Å sitte som styreleder for et så verdifullt bygg på en av Norges mest verdifulle tomter er et stort ansvar. Jeg mener at denne rollen i framtiden bør skilles fra eldsterådsrollen, ikke bare fordi det er alt for mye ansvar på en person i et frivillig verv, men også fordi det er for stor makt på ett menneske i en moderne organisasjon. Om det skulle oppstå interessekonflikt mellom rollene, mener jeg at det ikke er hensiktsmessig at samme person innehar alt ansvaret.

Disse emnene skal diskuteres på neste Synodemøte, fordi mange menigheter opplever de samme utfordringene i møte med Frikirkens forfatning og ordninger. Det har ikke lyktes oss i skrivende stund å finne en arvtaker som kan tenke seg det overordnede juridiske og økonomiske ansvaret av menigheten, samtidig som de vil la seg ordinere. Jeg har likevel valgt å tre av på dette tidspunktet i god tro på at ny pastor, og ikke minst vår solide leder av forvaltningsrådet, Torunn Nasset, står stabilt i sine roller. Torunn Nasset gjør alle forvaltningsoppgaver sammen med et godt team av frivillige og ansatte.

Lønnsom drift og hovedkontoret til Vestre

Et av mine ønsker for perioden har vært å søke mot en mer lønnsom drift. Menigheten har i mange år driftet med underskudd og tæret på egenkapitalen.

Synodeformann Jarle Skullerud og jeg hadde jevnlig samtaler for å jobbe fram en enighet om at hovedkontoret og Oslo Vestre frikirke kunne holde til under samme tak. Det har vært forsøkt to ganger tidligere. Første gang for 40 år siden. Den gang var den teologiske avstanden mellom lederne i begge leire for stor. Den teologiske avstanden er fortsatt stor, men så lenge man er seg dette bevisst, er vinningen for Vestre og kirkesamfunnet stor. Hele menighetsmøtet sa seg enig i denne løsningen. En 10 års kontrakt med mulighet for forlengelse ble forhandlet fram av daglig leder i begge leire. Vestre har fått en forutsigbar og stabil inntekt, og kirkesamfunnet har på ny fått et synlig hovedkontor med egen identitet.

Nye ideer

Jeg håper at Vestre i framtiden vil tørre å være mer åpen for nye ideer, og prøve ut nye tiltak før man sier nei. Jeg tror på en mer lønnsom utleie av noen av lokalene ut mot Pilestredet, for eksempel til Kaffebrenneriet. Ved å få inn flere kommersielle inntekter, vil ledelsen kunne bruke mer tid på å bygge kirkens innhold og mindre på drift. Jeg tror også at Vestres aktiviteter ville vært mer synlig hvis vi anskaffer en digital informasjonstavle

i Josefines gate. Slik kan forbipasserende og nabolag lettere se når det arrangeres gudstjenester, konserter og andre arrangementer. Kirken på Bislett ligger i en rundkjøring som vil bli gågate. Det vil bli T-banestasjon på Lille Bislett. Tenk på alle mulighetene dette gir 10 år fram i tid.

Jeg har god tro på at det vil gå Vestre vel i tiden framover. Det er mange som er glade i menigheten. Min intensjon i disse årene har vært å invitere inn mennesker som hjelper oss å se at ulikheter er en berikelse. Det er gjort både i form av ulike talere, men også gjennom foredrag ved for eksempel Trond Berg Eriksen, med en bevissthet på at troen har forskjellig uttrykk blant oss.

Trond Berg Eriksens foredrag om Søren Kierkegaards trosstadier

Foto: Privat arkiv

Lesegudstjenester

Lesegudstjenestene mener jeg er blant de viktigste tiltakene eldsterådet har innført de siste årene. Vi har lest hele Lukasevangeliet og deretter fulgt naturlig opp med Apostlenes gjerninger. Nå har vi snart lest hele Johannesevangeliet. Det er så viktig at vi som kristne leser bibelens kapitler slik de er ment å leses, i helhet og i sin kontekst. Ved å dra fram ett og ett vers, uten sin kontekst og forståelse for datidens rammer, kan man utvikle fundamentalistiske holdninger. Jeg håper at dette har gitt menigheten mersmak på å lese hele kapitler, og spesielt evangeliene, på egenhånd. Selv liker jeg å høre på Det nye testamentet som lydbok. Da får jeg ofte med meg mye mer på en gang, og kan lytte til et helt evangelium uten stopp.

Menighetsbladet og jubileum

Det har vært viktig for meg å fornye menighetsbladet. Ikke bare en visuell fornyelse, men med en større bevissthet på at bladet ikke skal være et referat for de mest aktive medlemmene, men et blad der også våre besøkende og naboer kan finne lesestoff til inspirasjon.

Jeg kommer til å bidra for å fullføre jubileumsåret. Jeg står spesielt ansvarlig for konserten i anledning at det er 100 år siden Sigvard Engeset ble innsatt som menighetens første pastor. Hans barnebarn Erik Hillestad

vil skrive nye tekster til sin bestefars salmer. Disse skal framføres av Solveig Slettahjell. Konserten holdes lørdag 31. oktober.

Ved nyttår vil jeg melde meg over til den menigheten min oldefar var med å bygge opp i Treungen i Vest Telemark. Da føler jeg at ringen er sluttet og takker for at Vestre er på vei inn i de neste 100 år med vind i seilene og en stabil skipper ved roret.

Ane Lillian Tveit ble døpt i Vestre i 1974 av Olav Runestad som var vikar for Jens Lund Andersen. Foto: Sigvald Tveit

Improteater på søndagsskolen!

Tekst: Helene Opheim, Improteater-lærer på søndagsskolen

Helene Opheim, Improteater-lærer på søndagsskolen.

Helene Opheim er utdannet sosionom, men har spilt teater fra hun var barn. Hun gikk på dramalinjen ved Lillestrøm videregående skole, men har valgt å fokusere først og fremst på improvisasjonsteater. Hun har blant annet spilt skuespill på det Det Andre Teatret og leder Impro Baluu, en gruppe som holder forestillinger for barn og unge, og holder samtidig workshops for målgruppen.

Søndag 21. juni er vi klare for mer moro og sprell, uten pandemi-rammer og med mange barn og unge tilstede! Alle er velkommen til å prøve ut teater-impro en gang, eller to, eller tusen.

I våres startet vi opp et prosjekt med improteater på søndagsskolen en gang i måneden. Dessverre rakk vi ikke mer enn to ganger før pandemien stengte landet og prosjektet ble lagt på hylla.

Jeg, Helene, rakk samtidig å teste ut litt av det jeg hadde på hjertet sammen med en ivrig ungdom fra menigheten.

Sammen laget vi spennende historier som vi fortalte ett og ett ord av gangen, vi spilte en ekspert som tok for seg søndagens tema, snakket med én stemme som et tohodet troll, og vi underholdt menigheten med en "armekspert" der ungdommen måtte formidle med armene til undertegnede som "sine egne".

Vi har både lekt oss på søndagsskolerommet og vist noe av det vi har øvd på foran forsamlingen på slutten av gudstjenesten.

Improteater handler nemlig ikke bare om å lage teater foran andre mennesker, men også om å leke og ha det gøy sammen med hverandre. Sammen lytter vi til hverandre, støtter medspillerens forslag, bygger hverandre opp og lar oss inspirere.

Dette fører til de mest fantastiske, morsomme og fantasifulle historier! På søndagsskolens improteater trenger du ikke ha noe som helst erfaring med å stå på scenen eller lage historier, her er det plass til alle. Vi tilpasser oss alle aldre, om du er 5 år, 13 eller 68, du vil få det veldig gøy!

Vi tar utgangspunkt i dagens tekst når vi sammen leker oss på søndagsskolen. Hvordan kan vi formidle og forstå temaet på en kreativ og inspirerende måte? Kanskje møter vi en "armekspert" som kan forklare oss begrepet frelse. En misjonær reiser ut på et spennende eventyr men får kun lov til å rime når han skal forkynne. Vi oppdager et måltid mellom disiplinene der hver disippel har en merkelig talefeil og bruker kun én og samme konsonant når han snakker. Alt er mulig i universet vi skaper nede på søndagsskolens rom!

Sees vi?

Hilsen Helene!

Helene Opheim og Per Tellef Wirsching fra årets etterjulespill.

Kontaktinfo: post@vestrefrikirke.no
Tlf: 22 46 77 43 / 488 91 622

Jubileumsgudstjenesten

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Stinn brakke! Foto: Tonhild Kråkenes

Gamle og nye venner av Vestre, gjester fra fjern og nær, Bislett kammerkor, Bislett bad og rundkjøring, de som går i Vestre til daglig, ja, til og med tidligere pastorer fylte kirken. Det var søndag 8 mars, og vi var nesten 200 mennesker som feiret gudstjeneste for å markere Vestres 100-årsjubileum.

Musikalsk tradisjon

Salmesangen og musikken har preget Vestre i hundre år. Denne dagen sang vi salmer av menighetens første pastor Sigvart Engeset, og salmer tonesatt av menighetens egen Sigvald Tveit. Bislett kammerkor bidro på et nivå med høye ter-

ningkast. Bislett bad og rundkjøring sang slik bare mannskor kan gjøre det. Sammen med dagens organist Torgeir Koppang og trompetist Atle Tømmervik, ble lovsangen løftet til uante høyder.

Eldste og pastorer

Foruten å lede gudstjenesten ga menighetens eldste, Ane Lillian Tveit og Kjetil Øvensen, glimt fra Vestres første hundre år. Tilsynsmann Geir Øystein Andersen forkynte. Før det var tekster blitt lest av tidligere pastorer, blant andre Caroline Vesterberg, Frikirkens og Vestres første kvinnelige pastor, og Vestres siste pastor, Linn Sæbø Rystad. Som om ikke det var

nok, ble også menighetens nye pastor, Gunnar Johnsen, innsatt til tjeneste.

Før coronatilstander

Antibac var plassert rundt om i lokalene. Myndighetene hadde allerede gitt råd om avstand, og om ikke å hilse på hverandre med håndtrykk og klemming. Alvoret bak de rådene hadde ikke seget inn over oss. Vi satt trangt og tett. Det var håndhilsing og klemming over en lav sko. Arrangøren bidro med fingermat og servering fra buffeten. Det hele akkompagnert av hilsener, taler og gaver fra nabomenigheter og andre venner og kjente av Vestre.

Lykken var nok bedre enn forstanden. Fire dager senere ble Norge stengt ned.

Jubileumsgudstjenesten ble den siste på tre måneder. Men du verden for en gudstjeneste det ble.

Og etterpå var det fest med kake!

Foto: Tonhild Kråkenes

Tilsynsmann Geir Øystein Andersen (til høyre), innsetter Gunnar Johnsen som pastor i Vestre Frikirke.

Foto: Tonhild Kråkenes

Gudstjenester på nett

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Torsdag 12. mars ble Norge stengt ned. Over natten skulle vi alle holde oss mest mulig for oss selv. Skoler og barnehager var ikke lenger åpne. De som kunne, skulle jobbe hjemmefra. Og ikke kunne vi samles til gudstjeneste. De første to gudstjenestene etter nedstengningen ble avlyst. Men så fant vi ut at vi kunne prøve å filme gudstjenester og legge dem ut på nettet. Siden 29. mars har vi gjort det. Den som gjorde det mulig for oss i Vestre var vår

menighetskoordinator Gunnar Syvertsen. Vi har tatt en prat med ham.

Hva har vært mest utfordrende?

-Læringskurven har vært bratt. Jeg har ikke gjort dette før. Vi har prøvet og feilet, og jeg har stadig gjettet meg til hvordan det gjøres. Venner som driver med video, er blitt spurt om tips og råd. Noe av det vanskelige er å gjøre ting på en måte som gjør det lettere å klippe sammen etterpå. Du må gjøre opptak og legge inn slingringsmonn for feil.

Howdan har dere lagt opp gudstjenestene?

-Stort sett har opptakene blitt gjort på torsdagen eller fredagen før gudstjenesten legges ut. Vi prøver å gjøre det likt en vanlig gudstjeneste, selv om de vi snakker til ikke er i rommet. Gudstjenestene er kortere. Og siden vi har muligheten til å ta ting om igjen hvis noe går galt, har vi tatt opp en del innslag to eller enda flere ganger.

Hvor mye tid bruker du på redigering?

Det varierer litt, jeg brukte mer tid i starten, da ble det mye prøving og feiling. Jeg brukte nok nærmere en arbeidsdag til etterarbeidet på de første gudstjenestene. Nå er jeg nede i tre-fire timers etterarbeid. Alt i alt er jeg stolt av det vi har fått til.

Gunnar Syvertsen rigger opp utstyr før gudstjenesten spilles inn.

Foto: Gunnar Johnsen

Hva tenker du om det å lage gudstjenester på nett i en normalsituasjon der vi kan samles til gudstjeneste på vanlig måte?

-En av fordelene med nettet, er at det er mer tilgjengelig. Vi trenger ikke å sette av en søndag formiddag, være i byen eller være friske for å se gudstjenesten. Det er også bra for de som av ulike grunner kan tenke seg å være på gudstjenesten, men ikke får det til. Du kan se gudstjenesten når det passer og der du måtte være. Et pluss er det også at vi når folk som ikke går i Vestre til daglig. Gudstjenestene er mer tilgjengelig med sin litt enklere form. Hvis vi fortsetter med å lage noen gudstjenester på nett, håper jeg at vi kan engasjere flere til å være med. Og kanskje kan flere lære å lage slike gudstjenester.

*Harald Nasset synger og Tonhild Kråkenes spiller på gudstjenesten som ble spilt inn til 1. pinsedag.
Foto: Gunnar Johnsen*

Fremdeles hundre år

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

På tross av koronaen og alt dens vesen har vi nå fysiske gudstjenester 14. og 21. juni, og Vestre Frikirke feirer fortsatt hundreårsjubileum i år. Høstens planlagte jubileumsarrangementer vil stort sett gå etter planen, og blir tilpasset de smitteverntiltakene som til enhver tid gjelder.

Vi kan se fram til konsert med Frøydis Grorud og Trude Kristin Klæboe. Mange har antakelig merket seg konserten med Solveig Sletthjell.

Hun skal synte Sigvart Engesets salmer gjendiktet av Engesets barnebarn Erik Hillestad. Vi kan se fram til utstillingen '100 bilder fra kunsthistorien', for ikke å snakke om fagseminaret om forholdet mellom kirke, frikirke og stat.

Oppdatert informasjon om alle arrangementene kommer.

Sigvard Engeset – nyevangelisten

Tekst: Kjetil Øvensen, eldste i Vestre Frikirke

Sigvard Engeset

Sigvard Engeset var Vestre Frikirkes første pastor. Han virket i årene 1920-54.

For mange er han mest kjent som salmedikter. «Slik som eg var» ble skrevet av Sigvard Engeset i 1916. På den tiden var både Engeset og store deler av Frikirken sterkt influert av en retning kalt nyevangelismen.

Gisle Johnson

Norge på 1800-tallet og langt inn på 1900-tallet hadde en svært dystert og streng kristendomsform. Professor ved Teologisk Fakultet Gisle Johnson (1822 – 1894), hadde en enorm påvirkning på flere generasjoner med prester. Johnson var samtidig en av grunnleggerne av Indremisjonen. Johnsons teologi var en miks av luthersk ortodoksi og haugiansk pietisme.

Johnson kalte sin lære for pistikk. Du måtte gå gjennom flere stadier for å komme til sann tro. Det var anger og bot også videre.

På mange måter var nyevangelismen en motreaksjon til den dominerende retningen Johnson målbar. Nyevangelismen hadde sitt utspring i Sverige, først og fremst ved predikanten Carl Olof Rosenius. Han ble kalt Nordens «Luther». Rosenius hadde et enklere og mer forfriskende budskap. Budskapet var: «Kom som du er. Du kan tro deg frelst her og nå». På møtene ble det ofte sunget salmer av Lina Sandell.

Engeset og Rosenius

«Slik som eg var» glir inn i denne tradisjonen. Engeset var tydelig påvirket av Rosenius. De siste versene begynner med: «Slik som eg er». Assosiasjonen til «kom som du er» er påtagelig. Engeset fikk mye kritikk. Sangen var radikal i sin samtid og terget pietistene. Han måtte tåle å bli stemplet som «uluthersk». Dette var uansvarlig! «Nåden er fri, og eg kviler meg der» eller «Eg skal ingen ting gjera». Men i Engesets forkynnelse var veien til Jesus kort og ukomplisert. Han stod rakrygget og talte og sang med stor frimodighet.

Hvor hadde han dette fra?

I et tidligere nummer av menighetsbladet ble Engesets forhold til nye strømninger i kirke-Norge beskrevet. En av trådene i veven var Otto Treider. Engeset viser i boken «Slik som det var» kjennskap til Rosenius, og var seg bevisst hans kristendomssyn.

Otto Treider var for eksempel en ekte rosenianer ifølge Engeset.

På 1890-tallets Sunnmøre fantes det frie forsamlinger som lignet Treiders i Kristiania. De ble kalt Clausenianerne og hadde samme løse organisering. Som Treiders forsamling, gikk også Clausenianerne i oppløsning. Med ett unntak. I Ørsta klarte flokken å samle seg og dannet det som skulle bli Ørsta Frikirkje i 1896.

EFS – svensk innflytelse

Clausen selv ble ikke med. I stedet ble en mann ved navn Paul Myklebust leder for flokken og menighetens første forstander. Han hadde gått 3 år på predikantskolen til Evangeliska Fosterlandsstiftelsen (EFS) i Sverige. Samtidig på denne skolen gikk også en annen frikirkemann på Sunnmøre, nemlig Laurits Dyb. Han var den første på Sunnmøre som meldte seg inn i Frikirken. Det skjedde i 1890. Dyb ble senere forstander i Ørsta. Både Myklebust og Dyb hadde stor betydning for den unge Sigvard Engeset.

Frikirken var sterkt preget av EFS og særlig tankegodset til dens vekkelsespredikant Carl Olof Rosenius. Alle religiøse retninger står i fare for å stivne i sine former og glemme sitt utgangspunkt, også lutheranere. EFS ble stiftet i 1856 og var såkalt nyevangelisk. Et av formålene med organisasjonen var å gi stemme til det «allmenne prestedømmet» og samtidig være et alternativ til den sterkt fremvoksende baptismen med sin gjendåp.

Budbæreren

EFS sitt blad het «Budbæreren». Dette navnet fant Frikirken så godt at man kalte sitt hovedorgan for Budbæreren. På ett punkt er det et klart skille mellom EFS og Frikirken. EFS har alltid vært klar på at det er en organisasjon under Svenska Kyrkan. Rosenius advarte mot et brudd med Svenska Kyrkan. Derfor ble det aldri noe samarbeid mellom EFS og Frikirken. Rosenius døde i 1868, men arven etter ham levde videre i den markante retningen kalt nyevangelismen. I Norge ble den adoptert av Frikirken. Predikantene Myklebust, Dyb og Engeset er eksempler på dette.

Slik som eg er
Herren i nåde til barnet sitt ser
Om synder og tvil det er heile mi æra
Han er min Frelsar, og det vil han vera
Nåden er fri, og eg kviler meg der
Slik som eg er

Slik som eg er
Frelsaren meg imot himmelen bær
Inn får eg koma, ja, brud skal eg vera
Han gjorde alt, eg skal ingen ting gjera
Amen, ja, amen, til himlene eg fer
Slik som eg er

Kilder:

Sigvard Engeset: På veggen
Sigvard Engeset: Slik som det var
Den norske evangelisk lutherske frikirke gjen-
nom 75 år
Einar Molland: Fra Hans Nielsen Hauge til
Eivind Berggrav (om pistikken)

Nytt fra forvaltningsrådet

Tekst: Torunn Nesset, leder forvaltningsrådet.

Torunn Nesset.
Foto: Torunn Nesset

Forvaltningsrådet har ansvar for økonomi, eiendom og administrasjon.

2020 begynte greit. Forvaltningsrådet hadde fokus på årsregnskap, innrapportering til myndighetene og Frikirkens hovedkontor og generelt vedlikehold av bygget. Kontor til ny pastor ble pusset opp. Det ble også Kraftverkets «gamle» pastorkontor. Utover våren er det særlig to forhold som har påvirket rådets arbeid – ny pastor og koronapandemien.

Ny pastor

Vi er svært glade og takknemlige for vår nye pastor. Det har vært en stor glede å

bli kjent med Gunnar Johnsen og samarbeide med han. Som pastor er han også daglig leder for menigheten. Så lenge menigheten har vært uten pastor, har forvaltningsrådet hatt mye ansvar som nå legges til pastor. Vi har begynt en prosess for å avklare hva som skal ligge til daglig leder og hva forvaltningsrådet fortsatt skal ha ansvaret for. Dette er et spennende arbeid som ikke er avsluttet. Men allerede nå opplever rådet en betydelig lettelse i ansvar og arbeidsmengde. Det er inspirerende å se hvordan vår nye pastor tar et helhetlig ansvar for menigheten også i rollen som daglig leder.

Koronapandemien

Mye er annerledes for tiden. Likevel må kirkebygget passes på, leietakere følges opp, ansatte må få lønn, regninger må betales osv. osv. På tross av koronapandemien er alt dette håndtert.

Hva har vi fått gjort i vår?

Vi har revidert leieavtalen med Kraftverket. Revisjon av avtalen var nødvendig fordi Kraftverket trenger mer kontorplass og bruker kirken mer. Leieprisen måtte justeres. Det er behov for å se på de andre leieavtalene i Vestre. Det planlegges for å få gjort det i løpet av våren.

Vi har jobbet med etablering av diverse administrative rutiner, for eksempel håndtering av fakturaer, bruk av bankkort og HMS-rutiner. Det jobbes også med

utfordringer knyttet til kirkens nettløsning og IKT-utstyr. Vi håper å få til gode løsninger for de ansatte før sommeren.

Den mest synlige saken forvaltningsrådet har jobbet med i vår, er å realisere jubileumsgaven som ble samlet inn gjennom en SPLEIS-aksjon i fjor. Totalt kom det inn kr. 58.000,-. Utvidet eldsteråd og forvaltningsrådet har i fellesskap besluttet at disse pengene skal gå til lyssetting av kirkesalen og oppussing av kapellet. Noe av beløpet blir stående på konto og er planlagt brukt til utvendig lyssetting av kirken. Til dette trenger vi mer penger og

planlegger å sette i gang en ny SPLEIS med dette formålet til høsten.

Lyssetting av kirkesalen er under planlegging og oppussing av kapellet er i full gang. Vi håper begge deler er ferdig før sommerferien.

Så - takket være ny daglig leder, dyktige og ansvarsfulle ansatte, fleksible rådsmedlemmer og frivillige medarbeidere - og på tross av koronaen har forvaltningsrådet klart å utføre de oppgavene vi har ansvaret for.

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig

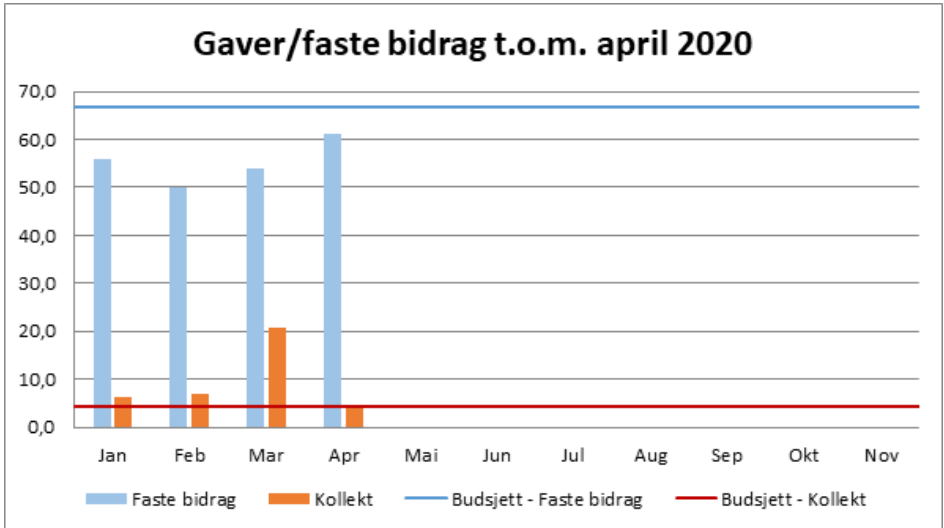

Sølve Fredheim.

Foto: A-2 Norge AS

Et svakt første kvartal med 25 tusen under budsjett

Første kvartal er tilbakelagt. Det er på tide å informere om hvordan det går med inntektene fra kollekt og faste bidrag. Tallene for april er klare etter god innsats fra vår kjære kasserer. Så langt har vi fått inn 220.800 i faste bidrag og 37.600 i kollekt. Det er 24.900 eller 8,8% mindre enn budsjettet, men det er også 11.900 eller 4,8% høyere sammenliknet med tilsvarende periode i fjor. Sistnevnte er det nok jubileumsgudstjenesten i mars som sørge for der en full kirke ga mer enn 16.000 i kollekt! Utgiftene stiger jevnt og trutt år for år, og da må inntektssiden følge på for å ha nok til å lønne våre faste ansatte og gjøre nødvendig vedlikehold. Har du husket på å justere opp de månedlige beløpene dine i henhold til prisindeksen?

Jeg minner igjen om muligheten til å tegne seg som fast giver. Det kan du enkelt gjøre ved å gå inn på hjemmesidene våre, www.vestrefrikirke.no, og fylle ut skjemaet for å opprette avtalegiro.

Regnskapet for 2019 på forsinket årsmøte

På grunn av korona-situasjonen kunne vi ikke avholde menighetens årsmøte som planlagt i mars, og avlysningen ble jo sendt etter innkallingen der regnskapet var vedlagt. Men etter at det ble lettelse i smittevernstiltakene ble årsmøtet avholdt 14 mai.

Vellykket giveraksjonen i fjor

Som mange vet feirer Oslo Vestre Frikirke 100 år i 2020. I forbindelse med at jubileet trengte penger opprettet vi innsamlingsaksjonen «Nå går det snart i 100!» på nettstedet spleis.no der man kunne betaler inn enten via bankkort/kredittkort eller med Vipps. Innsamlingsaksjonen pågikk siden i fjor vår, og ble avsluttet til nyttår med 21 givere som til sammen ga kr. 62.000. Det er 24% mer enn målet på 50.000, noe som var veldig oppløftende. Disse pengene kommer godt med i jubileumsåret til flere formål som har til hensikt å forbedre og forskjønne kirkebygget vårt.

Å vandre i Guds kjærlighets lys - sammen!

Tekst: Judith Anne Kokkinn, leder seniortreffet.

Judith Anne Kokkinn.

Foto: Privat arkiv

I dag igjen, ja, helt siden 12. mars har temaet i aviser og på TV vært corona eller covid -19 viruset. Noe ansikt til ansikt samtalemme har det ikke vært, fordi vi ikke er sammen, i hvert fall ikke vi som

er enslige. Og er vi sammen, har flere av oss masker på, og da blir samtalen bokstavelig talt filtrert.

Det er årets lyseste periode, sommeren er i anmarsj. For dem som er velsignet med en hage, løper blomstene stafett: fargeprakten er imponerende. For andre blokkboere ser man frem til at balkongkassene fylles. Fuglesangen høres bedre enn noensinne fordi bylarmen er redusert. Kan det være lovprisning av Skapeeren og Hans verk som endelig når oss i disse «amputerte» tidene?

Ja, noe mangler i år! Til tross for lyset er det noe dystert som demper gleden. En følelse av mismot og en lengsel preger oss. Gudstjenestene, kirkekaffen, seniortreffene, ja, møteplassene har vært satt på vent. Vi er blitt vant til å kunne velge eller velge bort å møtes ettersom det passer oss. Måtte det en epidemi til for at vi skulle oppdage hvor viktig kirken, menigheten og Guds ord er for oss? Måtte kirken stenges, for at jeg virkelig skulle savne og se hvor viktig den er for meg? De som bor i ørkenen overlever på grunn av oaser: krystallklart vann, frodige palmer, solmodne dadler, yrende liv! Jeg ser

klart nå at kirken min, menigheten, samlingspunktene er min oase. Det livgivende vannet er Guds ord, folkene der, ja vennene mine, er fruktene jeg savner så inderlig og lengter etter. Felleskapet med troens folk blir som svale hvilesteder der jeg kan senke skuldrene. En fornemmelse av ensomhet og isolasjon kommer innover meg når møteplassene er borte.

Den tyske filosofen, teologen og Hitler-motstanderen Dietrich Bonhoeffer, skrev følgende i krigsfangenskap: «Bare den som kan fungere i et fellesskap holder ut å være alene. Og bare den som holder ut å være alene kan fungere i et fellesskap».

Vi har fått øve oss på dette nå. Gudstjenestene som er sendt på nettet har vært til velsignelse og berikelse. Talere, skriftlesere, sangere, organisten og kameraoperatøren, alle har vært med å opprettholde kontakten med vår elskede kirke. Men vi lengter etter å omgås, ha ordentlig dagligdagse fellesskap med hverandre!

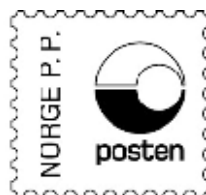
Jesus søkte til tider ensomheten, ofte i fjellene for å be til sin Far. Han ber oss i dag å gå inn i våre lønnekammer, og i stillhet søke samfunn med vår Gud og Far. Det kjære bibelverset, 1. Joh.1.7, viser oss veien: «Men dersom vi vandrer i lyset, slik Han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og blodet fra Jesus, Hans sønn, rensar oss for all synd.»

Vi ser frem til dette! Vi ser frem til å synge sammen: «La oss vandre i lyset liksom Han er lys..... La oss elske hverandre liksom Han har elsket oss..... La oss tilgi hverandre liksom Han har tilgitt oss...Og vandre i Guds kjærlighets lys» - sammen!

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

Vi speiler vårt medmenneske
og ser oss selv i speilet
i den andres ansikt.
Hvert menneske er skapt i Guds bilde
og elsket av Gud.
Vi bærer alle ansvar for hverandres liv.
Med troens blikk ser vi
en større kjærlighet bli speilet.
Den store gåten skaperverket, mennesket og Gud
blir tydet av ham
som levde, døde og oppstod for oss,
Jesus Kristus, et menneske som oss
og Gud fra evighet.
Ham vil vi ære med våre lepper
og tjene med våre handlinger
til vi ser ham som han er.

*Av Eyvind Skeie for Oslo Vestre Frikirke
Egypt, mai 2016*